

Měl-li žal. úřad vzhledem k obsahu odvolání zúčastněné strany, jež namítala, že zamáčení pozemků st-lčiných je způsobováno spodní vodou a nikoli následkem vody ve zmíněné stoce, za to, že zjištění vodoprávního úřadu I. stolice jsou nedostatečná, bylo věci žal. úřadu, aby řízení v tomto směru za účasti stran doplnil (§ 80 vl. nař. č. 8/1928 Sb.), po případě za předpokladů § 80 odst. 3 vl. nař. č. 8/1928 Sb. rozhodnutí v odpor vzaté zrušil a vrátil věc úřadu I. stolice k novému projednání. Žal. úřad nemohl však, maje před sebou svrchu uvedený výsledek šetření, na místo úsudku úřadu I. stolice o kausální souvislosti mezi nečištěním stoky a zamáčením pozemků st-lčiných položit prostě opačný úsudek vlastní, ledaže by si byl pro tento úsudek opatřil podklad v novém, za účasti stran získaném posudku znaleckém. Rovněž nemohl žal. úřad bez znaleckého posudku vysloviti, že zanedbání zákonné povinnosti zúčastněnou stranou není st-lce na zřejmou újmu nebo že jí vůbec žádné škody nepůsobí. St-lka v řízení správním tvrdila, že se jí zavodněním stáje a zabahněním pozemků působí škoda, a bylo tedy věci úřadu (§ 61 vl. nař. č. 8/1928), aby znalecký důkaz o tomto tvrzení st-lčině provedl. I kdyby tedy bylo možno nař. rozhodnutí rozuměti tak, že průkazní břemeno o tom, zda nečištění stoky působí st-lce škodu, spočívalo na st-lce, nemohlo by nař. rozhodnutí obstáti.

Z úvah právě uvedených plyne, že nař. rozhodnutí, ať se vykládá tím či oním způsobem, trpí podstatnými vadami řízení, pro které slušelo je zrušiti.

Č. 12.104.

Učitelstvo. — Legionáři: * Nárok učitele veřejné školy národní — legionáře — na doplatky služebních příjmů z důvodu legionářské služby vzniká již dnem nastoupení nebo dnem jmenování definitivním ve školské službě (čl. 3 odst. 2 lit. b) a c) prov. vl. nař. k legionářskému zák. č. 151/1920 Sb.), nikoli dodatečným vydáním opraveného legionářského průkazu.

(Nález ze dne 31. října 1935 č. 10.723/32.)

V ě c: Jan D. ve V. proti ministerstvu školství a národní osvěty o doplatek služebního platu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Mno, kancelář čsl. legií v Praze, vydalo st-li, učitelé veř. školy národní, nové potvrzení legionářské služby výnosem ze 3. září 1930. Podle tohoto potvrzení trvala st-lova legionářská služba od 1. července 1917 do 30. září 1920. Na základě tohoto potvrzení podal st-l žádost o znovupropočtení své služební doby z 19. října 1930, kteréžto žádosti zsr v Brně výnosem z 2. května 1931 vyhověla, st-lovu služební dobu znovu propočítla, vyslovivši, že k 1. lednu 1926 činila úhrnná služební doba st-le 23 roků, 6 měsíců, 15 dní, po zaokrouhlení pak 23 roků, 6 měsíců, že v důsledku toho příslušely st-li k 1. lednu 1926 služební požitky 7. platového stupně s časovým přebytkem 2 roky, 6 měsíců, že

postup do 8. platového stupně připadl st-li 1. července 1926, do 9. stupně platového 1. července 1929 a další do 10. platového stupně připadne mu při splnění všech zákonných podmínek 1. července 1932.

Dále vyslovila zšr, že ve smyslu ustanovení odst. 6 § 30 zák. č. 104/1926 Sb. přísluší st-li doplatky služebních požitků pouze za tři roky zpět, počítajíc ode dne podání st-lovy žádosti, že proto, poněvadž st-l podal žádost o nové propočtení dne 19. října 1930, mohou mu býti služební požitky podle nového propočtení doplacený teprve od 1. listopadu 1927, a přichází v úvahu pouze přiznání postupu do 9. platového stupně. V důsledku toho pozměnila konečně zšr svůj výnos z 18. května 1930 a poukázala st-li požitky 9. platového stupně tímto výnosem upravené již od 1. července 1929.

Odvolání st-le z tohoto výnosu ve věci doplatku služebních požitků zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím z důvodů napadeného výnosu, vzav v úvahu, že po rozumu předpisu § 30 odst. 6 věta 2 zák. č. 104/1926 Sb., který tu přichází v úvahu, ježto jde o doplatek scházejících částek, které mohly být poukázány k uplatněnému a náležitě prokázanému nároku strany na ně, jest právně nerozhodno, z jakých důvodů nemohl býti nárok na nedoplatek uplatněn, resp. zda jde o důvody, tkvící mimo osobu st-le.

O stížnosti, na toto rozhodnutí podané, uvážil nss:

Dovolávajíc se výn. min. fin. č. 72.196/30 namítá stížnost nezákonnost nař. rozhodnutí, kterou spatřuje v tom, že žal. úřad neprávem použil na daný případ § 30 odst. 6 učit. zák. č. 104/1926 Sb., poněvadž nárok na dodatečné započtení legionářské služby vzniká teprve doručením dodatečně vydaného a správně vyhotoveného legionářského potvrzení, které má zpětnou účinnost, poněvadž st-l ani podle zák. č. 462/19 Sb., ani podle vl. nař. č. 151/1920 Sb. nebyl povinen uplatnit svůj nárok na započtení legionářské doby do platového postupu a poněvadž v daném případě jde o obnovu řízení, při níž nelze se bránití zpětné účinnosti dodatečné změny příslušného potvrzení o legionářské službě, když z této změny vyplývá, že ani dříve nemohlo býti toto potvrzení předloženo.

Stížnost neuznal nss důvodnou.

Podle § 30 odst. 6 cit. učit. zák., byly-li učitelé vypláceny služební příjmy nižší, než mu podle vydaných výměrů příslušely, nebo, nebylo-li učiněno z moci úřední opatření o zvýšení služebních příjmů, na něž učitel měl podle platných předpisů nárok, může učitel uplatňovati nárok na doplatek scházejících částek pouze do tří roků od splatnosti té které nesprávně vyplacené částky. Totéž platí, pokud zvláštní předpisy jinak nestanoví, o nedoplatecích na služební příjmy, jestliže učitel svůj příslušný nárok, ač byl k tomu podle platných předpisů povinen, neuplatnil do tří roků od vzniku nároku.

Ze znění druhé věty tohoto ustanovení je především zřejmo, že se touto větou rozšiřuje předpis věty první na nedoplatky takových služebních požitků, které se učitelé poukážou jen a teprve, když na ně nárok uplatní. Poněvadž pak učit. zák. nemá procesní normy o tom, jakým způsobem má učitel svůj nárok na vyšší služební příjmy uplatnit, aby mohl

tříleté nedoplatky požadovati, neboť mluví toliko o tom, že učitel neuplatňoval svého nároku, »ač byl k tomu podle platných předpisů povinen«, je na snadě skutečnost, že učit. zák. má tu na mysli takové uplatnění nároku, jaké podle předpisů ten který nárok upravujících bylo předepsáno.

Tu pak vl. nař. č. 151/1920 Sb., jak sama stížnost uvádí, v odst. 2 čl. 3 lit. e) výslovně stanoví, že výhody podle zák. č. 462/1919 Sb. poskytují se na přihlášku. Je tedy poskytnutí výhod podle cit. zák. podmíněno přihláškou, resp. uplatněním nároku a proto také případ st-lův s tohoto hlediska spadá pod ustanovení odst. 6 § 30 cit. učit. zák.

Dále předpokládá ustanovení právě uvedené, že zaměstnanec svého příslušného nároku na služební příjmy neuplatnil do tří roků od vzniku nároku na tyto služební příjmy, neb až po uplynutí propadné lhůty tří let.

Výhody podle zák. č. 462/1919 Sb. — započtení legionářské doby — poskytují se podle prov. vl. nař. k tomuto zák. č. 151/1920 Sb. ode dne nastoupení služby [srov. čl. 3 odst. 2 lit. b)], nebo ode dne jmenování definitivním [srov. čl. 3 odst. 2 lit. c)]. Vzniká tedy nárok na plné propočtení legionářské služby a z toho resultující nárok na úpravu služebních požitků hned dnem nastoupení služby, nebo dnem jmenování definitivním.

Učit. zák. v cit. ustanovení odst. 6 § 30 konečně kategoricky a bez výhrad stanoví jako předpoklad nároku na doplatky jen neuplatnění do tří let od vzniku nároku na příslušné požitky. Ustanovení to má povahu normy juris cogentis, jejímž účelem bylo, aby napříště byla vůbec odstraněna možnost uplatňovati nároky na doplatky služebních příjmů za dobu dávno minulou; proto správně podotkl žal. úřad, že je právně nerozhodno, z jakých důvodů nemohl býti nárok na nedoplatek scházejících částek uplatněn, resp. zda jde o důvody, tkvící mimo osobu st-le, a nemůže se proto také st-l dovolávati obnovy řízení a z titulu této popírat, že v jeho případě ustanovení odst. 6 § 30 učit. zák. neplatí.

Pokud stížnost konečně pro otázku doby vzniku nároku dovolává se výnosu min. fin. č. 72.196/30, nutno podotknouti, že výnos ten podle svého obsahu má povahu jen vnitřní instrukce, vydané ve věci započtení legionářské služby zaměstnancům finanční stráže, býv. legionářům, a nemůže býti proto zdrojem subj. práv pro st-le.

Č. 12.105.

Vojenské věci: I. Právní moc výsledků superarbitračního řízení? — II. Účast superarbitrovaného při jednotlivých aktech superarbitračního řízení.

(Nález ze dne 31. října 1935 č. 9440/33.)

Prejudikatura: ad. II. srov. Boh. A 9857/32, 10.786/33.

Věc: Jan V. v D. proti ministerstvu národní obrany o vojenské zaopatřovací požitky.